

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

อินเตอร์เน็ตเป็นเหตุ

ก่อนจ้งหัน

พระมีจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ นะ วัดป่าบ้านตาดไม่เคยบกบางพระ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ มาไม่ทราบว่ามีแบบไหนนะ มีหุมีตามาด้วยหรือเปล่า มีใจมาด้วยหรือเปล่า มาศึกษาอบรม เดี่ยวนี้พระเราเลอะเทอะมากทั่วประเทศไทย นับตั้งแต่วัดป่าบ้านตาดออกไปทั่วประเทศไทย พระเราจะจิตใจต่ำทรมามากทีเดียว จนไม่มองเห็นศีลเห็นธรรมติดเนื้อติดตัวพระ เห็นแต่ผ้าเหลืองกับหัวโล้น ๆ เท่านั้นเวลานี้ พระทั้งหลายเรตื้นตัวแล้วยัง เลวมากนะเดี่ยวนีพระเรา เลวลงไปทุกวัน ๆ ไม่ว่าจะท่านว่าเรามันเหมือนกันหมดนะ โอ๊ย พิลึกพิลั่น

ศาสนาการสอนของพระพุทธเจ้าสุดยอด ๆ มันทำไมตามีไม่ดู หุมีไม่ฟัง ใจจ้มนั้ทุ่เมไปหาตั้งแต่ส้วมแต่ถ่านเรื่องกิเลสตัณหาเสียทั้งนั้นเวลานี้ จนน่าอายโลกนะพระเราเลอะเทอะไปที่เดียว เป็นพระหน้าด่านไปทั่วประเทศไทยเวลานี้ ไม่รู้จักอาย ไม่รู้จักบาปจักบุญ บวชเข้ามาแทนที่จะเสาะแสวงหาธรรมตามคำสอนพระพุทธเจ้า มันแหวกไปหานรกอเวจีทั้งนั้น มันไม่ฟังเสียงพระพุทธเจ้ายิ่งกว่าเสียงนรกอเวจีคือกิเลสตัณหาเวลานี้ เลอะเทอะมากทีเดียว ให้ดูตัวเองนะที่พูดอย่างนี้ ให้ดูตัวเองทุกคน อย่าไปตำหนิคนนั้น ตำหนิคนนี้ ให้ดูตัวเอง บวชมาเราเป็นผู้บวช เรามาเป็นผู้ศึกษาธรรมเราศึกษาอะไรเวลานี้ ให้ดูตัวของเรา

เลอะมากที่สุดเลยเวลานี้ ไม่มีความหมายนะไอ้เรียนมาจบชั้นนั้นชั้นนี้ แยกพระไตรปิฎกมาจนหลังหักมันก็ไม่ได้มีความหมาย หัวใจมันจืดมันชืด มันต่ำทรมานเสียอย่างเดียวเท่านั้น อย่าไอ้อ้อย่อวตนะพระเรา บวชมาให้เอาธรรมมาอวด อย่าเอากิเลสตัณหา เอาชื่อเอาเสียง เอาชั้นเอาภูมิมาอวดกันนะ นั้นเป็นเรื่องของโลกของกิเลสต่างหาก เรื่องของธรรมต้องอวดตัวเองด้วยการประพฤติปฏิบัติ ทุกสิ่งทุกอย่างเอาธรรมอวดในหัวใจ ตีกิเลสออกไปธรรมจ้ขึ้นมา อวดไม่อวดมันก็เลิกอยู่ในนั้นละนะ ไอ้ชี้หุมีชี้หมาจะอวดไปไหนมันก็คือชี้หุมีชี้หมา ให้จำให้ดี

ยิ่งเลอะเทอะ ๆ ไปทุกวัน ๆ นะพระเรา ทำไมจึงเป็นอย่างนั้น คัมภีร์วินัยมีอยู่ มันทำไมถึงเป็นอย่างนั้น อายตัวเองบ้างซินะ บวชเข้ามาหาในพุทธศาสนา มันมีความสนใจในแง่ไหนกับพุทธศาสนา มีตั้งแต่เรื่องส้วมเรื่องถ่าน เรื่องทำลายชาติและศาสนาไปในตัว นี้ถ้า

เราไม่พูดไม่มีใครพูด คนนั้นเกรงใจคนนั้น คนนี้เกรงใจคนนี้ เราเอาธรรมพระพุทธเจ้ามา เกรงพระธรรม เคารพพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ จึงได้นำธรรมที่เลิศเลอมาชำระล้าง พวกเราทั้งหลาย ที่มีแต่สัวมแต่ถนแต่ถนหัวโล้นพระอยู่เนี่ย ผ้าเหลืองอยู่เนี่ยนะ ให้พิจารณา

มันด้านมากแล้วนะพระเราทุกวันนี้ ด้านจริง ๆ จนจะดูไม่ได้แล้วนะ ดูในวัดป่าบ้าน ตาดนี้ก่อนอื่น ก่อนจะไปดูที่ไหนให้ดูที่นี้เนี่ยนะ แล้วทุกท่านมาศึกษาอบรมให้ดูให้ดี ในวัดนี้ เราให้โอกาสสำหรับพระตลอดมา ไม่เคยให้มาเกี่ยวข้องกับเรื่องยุ่งเหยิงวุ่นวาย เช่นการ ช่วยชาติอย่างนี้เราก็ทำโดยลำพังเรา นอกจากมีธุระจำเป็นที่จะขอร้องพระมาช่วยชั่วคราว เท่านั้น นอกนั้นปล่อยให้ทำหน้าที่การงานชำระกิเลส เติบจนกรม นั่งสมาธิภาวนา มีสติปัญญา ดูหัวใจเจ้าของที่มันเคลื่อนไปทางไหน ๆ นี้เท่านั้น

ในวัดนี้เราไม่ให้ลดในการประพฤติปฏิบัติ แม้จะมีงานเกี่ยวข้องกับช่วยชาติ บ้านเมือง เราก็แยกตัวของเราออกไป สำหรับพระเณรไม่ให้บกพร่องด้วยเลย ให้พากันจำ ทุกคน ในวัดนี้ตั้งหน้าปฏิบัติศีลธรรม ศีล สมาธิ ปัญญา มีไว้สำหรับใคร พระพุทธเจ้าสอน เพื่อใคร เวลานี้มีหรือยังสิ่งเหล่านี้ในตัวของเรา หรือมีแต่หัวโล้น ๆ ผ้าเหลืองนั้นเธอ มันอายโลกเขาเนาะ โลกสมบัติผู้ดีเขามีอยู่เนาะ แล้วพระท่านผู้ดียังมีอยู่ ให้อายท่านบ้างนะ จำให้ ดี นี้เราก็ไม่ค่อยได้อบรมสั่งสอน พระก็หลังไหลเข้ามาเรื่อย ไม่ทราบว่าเป็นแบบไหน ๆ เอา สัวมเอาถนมาหุ้มใส่หัวกัน นี่มันก็เต็มแต่สัวมแต่ถนแล้วในวัดนี้ แล้วจะเอาสัวมเอาถนที่ ไหนมาโปะเข้าไปอีก มันจะมีที่เก็บที่ไว้หรือ เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

เสียสมหมายและครอบครัวยาวข้าวหอมมะลิ ๑๒ กิโลกรัม ๕๐๐ ถุง ข้าวเหนียว ๑๒ กิโล ๑,๐๐๐ ถุง น้ำมันพืช ๔๘๐ ขวด น้ำปลา ๑,๒๐๐ ขวด น้ำตาลทรายถุงละ ๑ กิโล ๕๐๐ ถุง มาจากร้อยเอ็ด อันนี้มาเรื่อยๆ ส่งมาหนุนโกดัง เพราะโกดังนี้สำหรับโรงพยาบาล มีมานานแล้ว

นี่เราพูดเรื่องนี้ยังไม่จบ เกี่ยวกับเรื่องทางกรุงเทพฯ ก็มีคุณสมบัติ นั่นก็ส่งข้าวสาร มา เช่นเดียวกับทางร้อยเอ็ด โรงสีเสียสมหมายนี้ก็ส่งมาเป็นประจำเลย ตั้ง ๑,๕๐๐ ถุง ๆ ละ ๑๒ กิโล แล้วอย่างอื่นอย่างนี้ก็ส่งมาเรื่อยๆ มาหนุนโกดัง โกดังก็เพื่อโรงพยาบาลต่าง ๆ ไม่ว่าที่ไหน ตอนที่เราไปกรุงเทพฯ ไป ๒๕ วัน ทั้งไปทั้งกลับ ๒๕ วัน โรงพยาบาลมา ๓๙ โรง มาจากที่ต่าง ๆ พระท่านจดไว้ ๆ ๆ มา ๓๙ โรง เราไป ๒๕ วัน คือเราไปเราไม่ไป ก็ ต้องทำอยู่อย่างงั้นตลอด ๆ

โกดังนี้ต้องให้เต็มไว้ตลอด เราอยู่ไม่อยู่ไม่สำคัญ ทุกอย่างที่ตั้งไว้เรียบร้อยแล้วให้สมบูรณ์แบบตามเดิม เว้นแต่มันไม่มี แต่มันก็ไม่เห็น ในสิ่งที่ซื้อหามาที่มีแต่สิ่งที่มีอยู่ประจำอยู่แล้ว โรงพยาบาลจำเป็นมากนะ เพราะฉะนั้นเราถึงได้อุตสาหะพยายามตลอดมา อ้อย มันหลายสิบปีแล้วแหละ ช่วยมาเป็นประจำ มันค่อยมากขึ้นๆ เรื่อยๆ โรงพยาบาลมากขึ้นๆ

(มีจดหมายจากอเมริกาถึงหลวงตาครับ กราบนมัสการหลวงปู่เจ้าคะ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๖ หนูได้เปิดฟังเทศน์จากอินเทอร์เน็ต ก็คนที่ผู้หญิงนุ่งผ้าไม่เรียบร้อยเข้ามากราบ แล้วหลวงปู่ได้เอ็ดเอา ฟังเทศน์แล้วก็น้ำตาร่วง นั่งน้ำตาร่วงอยู่สักพัก แล้วกราบหลวงปู่ทางอินเทอร์เน็ต เพราะหลวงปู่เมตตาสั่งสอนพวกเราจริง ๆ แล้วตั้งใจว่าเราต้องรักษาศีลทำให้ดี ๆ อย่าแก่งทำผิด อย่าคิดการชั่ว กราบนมัสการเจ้าคะ ลงชื่อ พิริยาหรือแพท)

นี่เราไม่ได้ถามไปว่า ใ้ผู้ที่เขียนจดหมายมานี้มันนุ่งมันห่มยังงัย เราไม่ได้ถามไป มีแต่บอกมาทางนี้ ทางนี้ไม่ได้ถามไป (ถามไปแล้วครับ นี่ครับ) ทางนี้ต้องตอบมานะ ทางนี้ถามเพื่อตอบ ตั้งแต่ถามมาทางนี้ยังตอบไป ทีนี้ถามไปทางนี้ต้องตอบมา นุ่งห่มกันยังงัยทางนี้นะ เฉพาะผู้เขียนจดหมายมานี้มันนุ่งมันห่มยังงัย ว่างั้นนะ

เราพูดตะกั้พูดถึงเรื่องพระเรา ที่เทศน์ก่อนจ้งหัน พูดถึงเรื่องพระเราที่ปฏิญาณตนเป็นพระ เป็นลูกชาวพุทธอันดับหนึ่งในบริษัทสี ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา เทศน์สอนพระ ส่วนโยมก็อย่างที่เขาว่ามานี้ละ เป็นยังงัยโยมเราเรียบร้อยไหม ไม่เรียบร้อยตั้งแต่พระหรือ โยมเราเรียบร้อยหมดแล้วหรือ ที่ตะกั้ตอบ เดินจากศาลาไป ปับๆ มากกราบเรานี้ นุ่งๆ จนจะดูไม่ได้ เราก็ชี้ลงนี้ บอกตรง ๆ นี่มันไม่อายไม่หน้าด้าน ธรรมะประเภทที่จะให้พอกันก็ใส่เปรียงไปเลย นี่มันจะเห็นที เจ้าของที่ทำไม่ไม่เห็น ว่างี้เลย

ต้องเอาอย่างงั้น มันคือด้านจริง ๆ เวลานี้กิเลสตัณหา จะไม่มีศีลธรรมติดตัวมนุษย์นะ เลวมากขึ้นโดยลำดับ เฉพาะอย่างยิ่งชาวพุทธเราในเมืองไทยนี้ แหม อูจาดบาดตาจริง ๆ นะ กิเลสตัณหาหน้าด้านเหยียบแหลกไปหมด เป็นทันสมัยไปหมดแล้วนะ กิเลสทันสมัย ธรรมะเลยล้ำสมัยจนจะไม่มีธรรมเหลืออยู่ให้กราบไหว้ ผู้ท่านมีสมบัติผู้ดีมีอยู่อย่างพระก็เหมือนกัน ท่านผู้มีสมบัติผู้ดี สำรวมระวังในธรรมวินัยมีอยู่ เราไม่ควรที่จะมาหน้าด้านขนาดนี้ พระก็ดี และประชาชนก็เหมือนกัน มันดูไม่ได้นะ ท่านทั้งหลายดูซิ

กิเลสมันมีทุกคนๆ นั้นแหละ ถ้ามีศีลธรรมก็มีการระมัดระวังรักษา ทำให้เป็นความระเบียบเรียบร้อย สวยงาม มองดูแล้วเห็นกันชื่นใจ ชุ่มเย็นใจ นั้นเป็นอย่างงั้นไปทางด้าน

ศีลด้านธรรม ไม่เป็นฟืนเป็นไฟเหมือนที่แต่งตัวมาอย่างนี้ เป็นไฟเผากันนะนี่ ถ้าหากเป็นของที่ดีบที่ดีแล้วใครจะฉลาดยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า สอนให้เปิดหมดเลย ไม่ต้องมีชิ้นมีผ้า นี่ทำไมท่านจึงไม่สอนอย่างนั้น และสอนให้รักษามารยาท พวกเราทำไมถึงคือด้านเอานักหนา มันเลอะเทอะจริง ๆ นะ ไม่มีใครจะพูดใครได้นะ คือเขาเหมือนเรา เราเหมือนเขา พูดแล้วเกรงอกเกรงใจกันด้วยความพอใจที่จะปฏิบัติแบบนั้นนะ เลยไม่มีใครสอนใครได้ เราละสลดสังเวช

พระพุทธเจ้าเลิศเลอขนาดไหนมันไม่มองเลยนะ มันมองดูแต่ส้วมแต่ถ่าน เวลาที่สกปรกมากจิตใจมนุษย์เราชาวพุทธ ตลอดถึงพระถึงเณรดั่งที่ว่ามานี้ นี่ละกิเลสเวลามันหนา ๆ เข้าแล้วมันเป็นอย่างนี้ดูเอา มันจะไม่อายุใครเลย อยากให้แต่เขามองดู ได้ดูเหมือนหนึ่งว่าคนนี่แต่งตัวสวยงาม ทันสมัย ล้ำยุคล้ำสมัยคนนี่ ไปอย่างนั้นนะกิเลส เห็นใหม่ ให้คนดู ดูไม่ได้นะ สิ่งเหล่านี้เป็นของมีมาดั้งเดิม ถ้าไม่มีศีลมีธรรมเลยก็เป็นแบบหมา เมื่อมีศีลมีธรรมก็เป็นแบบคน เราจะเอาแบบไหนไปใช้ปฏิบัติต่อส่วนรวมของเรา ซึ่งเป็นชาติมนุษย์และเป็นลูกชาวพุทธ ในเมืองไทยของเรานี้จะปฏิบัติอย่างไร หรือจะเอาอย่างนี้ไปทำทนายพระพุทธเจ้า ทำทนายศาสนาหรือ อันนี้มันส้วมมันถ่านไปทำทนายท่านหาอะไร

ท่านเลิศเลอมาขนาดไหนมาเมตตาสอนพวกเรา ทำไมจึงไม่ฟังเสียง จึงไม่ดู มันนำคตินะพวกเรา เป็นยังงั้นมันหยาบขนาดไหนเวลานี้ สลดสังเวชนะ ถ้าไม่มีธรรมบ้างเลยแล้วดูไม่ได้มนุษย์เรา แต่สัตว์จะเป็นยังงั้นไม่เห็นมีปัญหาอะไร เพราะสัตว์เป็นสัตว์ มนุษย์มีศักดิ์ศรีถึงงามถึงชั้นภูมิมนุษย์ที่ควรจะมีศีลธรรมประจำตัว ดังโลกผู้ดีทั้งหลายเขามีกัน นี่มันเลอะเทอะจริง ๆ ไม่มีใครพูดอย่างนี้ เพราะเขาเหมือนเรา เราเหมือนเขา ไร่เราจะเหมือนใครก็ตามกราบพระพุทธเจ้าตลอดเวลา เอาเรื่องธรรมพระพุทธเจ้ามาสอนโลกนี้นะ

เราต่ำ เราสกปรกก็บอกว่าสกปรก น้อมกราบพระพุทธเจ้านำนั้นมาสอนพวกโลกสกปรกของเรา เราทำอย่างนั้นนะ เราพูดได้สอนได้ เพราะเห็นอยู่ ไม่ใช่คนตาบอด มองก็เห็นกันอยู่ที่นี่ ตั้งแต่ก่อนเมืองไทยเรามีสมบัติผู้ดี มองเห็นกันไม่ว่าเด็ก ไม่ว่าผู้ใหญ่ มองดูแล้วคือมีศีลมีธรรมประจักษ์นัยของตน ประหนึ่งว่าเป็นนัยฝังลึกในชาวพุทธของเรา เห็นกันงามตางามใจ มีความเคารพนับถือกัน มีผู้ใหญ่มีผู้น้อย มีเคารพยำเกรงกัน มีรู้จักบุญจักคุณ นี่ละเรื่องศีลเรื่องธรรมเข้าไปมองดูแล้วมันสวยงาม

แล้วเด็ก ๆ เตี้ยนี่เป็นยังงั้นฟังซิ นี่หรือพวกล้ำยุคล้ำสมัย คือพวกเรานี้หรือเอามาอวดปู่ ย่า ตา ยาย ของเราที่ท่านพาดำเนินมาด้วยความสงบเรียบร้อย งามตางามใจ จะเอา

นี่ไปเหยียบปู ยา ตา ยาย ของเรา เอาทันสมัยของพวกเราเธอ มันเลวมากนะเวลานี้ เมืองไทยเราเนี่ย เฉพาะการแต่งเนื้อแต่งตัวนี่ดูไม่ได้นะ อูจาดบาดตาที่สุดเลยเทียว มันเป็นอย่างเงาของผู้แต่งเสียเองนั่นนะมันเป็นยังไง ผู้อื่นอยู่ไกล ๆ มองเห็นยังสะดุดจนจะดำหัวอกหงาย แล้วเจ้าของเป็นยังไง ยังภูมิใจอยู่เธอ

พูดจริง ๆ นะ ธรรมชาตินี้กับสัวกับถาน ที่เรटकแต่งสัวถานให้มันสวย ๆ งาม ๆ เอาอะไรมาตกแต่งให้พวกสัวพวกถานให้มันสวยงดงาม เอาอะไรมาตกแต่งมัน พิจารณาซิ นี่ละโลกมันเป็นอย่างนั้นเหมือนสัวเหมือนถาน ธรรมเป็นของเลิศเลอที่สุดแล้ว มองบ้างชิมองตามเราเป็นมนุษย์นะ จะจมอยู่กับสัวกับถานอยู่นี้ทันสมัยอยู่กับสิ่งนี้เธอ ถ้ามีแต่จะทันสมัยอย่างนี้ตายก็ก๊อปก็ล้มนี่ก็จะจมอยู่ นี่ดีนะมาเกิดเป็นมนุษย์ ทันสมัยแบบนี้มันไปทันสมัยอยู่ในนรกอเวจีนั่นสิ มันหนามากกว่านี้แล้วมันจะไปทันสมัยอยู่ในนรกอเวจี

นั่นละพวกทันสมัยดูเอาซิ นั่นละอันดับหนึ่ง อันดับสองสามขึ้นมาหาพวกเรา เรา กำลังเรียนวิชาทันสมัยอย่างนั้นอีก ไม่มองดูธรรม ธรรมสู้ไม่ได้ สู้พวกทันสมัยนี้ไม่ได้ แล้วไปจมลงในนรกนั่น นั่นทันสมัย พวกเราจะเอาแบบไหนฟังซิ พระพุทธเจ้าใครจะว่าท่าน ล้ำสมัยศรีสมัยก็ตามที ไม่มีอะไรเลิศยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เลิศมาโดยหลักธรรมชาติดั้งเดิม จึงมีธรรมอันนี้มาสอนโลก ไม่เลิศอย่างนั้นก็ขอให้สู้ก็มีแป มีความสวยงาม จะมีความสงบร่มเย็นภายในจิตใจ รู้จักสูงจักต่ำ อันนี้มันไม่รู้จักสูงจักต่ำนะเวลานี้ ยิ่งเข้าไปสังคมที่โตมาก ๆ แล้ว แต่งตัวนี่ดีมีดีบางคนมันอาจจะไม่รุ่งขึ้นรุ่งผ้าก็ได้ มันเก่งเข้าไปอย่างนั้นนะเวลานี้ พวกเรามันเรียนวิชาเลหามาไปแล้วนะรู้ไหม ยังไม่รู้้อยู่เธอ หลวงตาบัวตายจะไม่มีใครสอนอย่างนี้ละ นี้เอาธรรมมาสอน ตาท่านทั้งหลายมีให้ดูเสียนะ ความสว่างจ้าอยู่ในหัวใจนี้ได้เคยพูดแล้ว กับสัวกับถานมันเป็นยังไง สอนให้รู้เรื่องรู้ราว ยังว่าหยาบว่าโลนอยู่เธอ ตัวมันหยาบโลนที่เป็นเหตุให้พูดอยู่นี้อยู่ที่ไหน พิจารณาซิ

มันเลวลงทุกวัน ๆ นะจิตใจมนุษย์เราชาวพุทธนี้ เลวลงทุกวัน ทั้งพระทั้งเณรตั้งที่ ก่อนจ้งหันก็ได้เทศน์ มันเลวลงทุกวัน ๆ มันวิ่งแข่งกันทั้งฆราวาสทั้งพระเวลานี้ แข่งกันลง เหวลงบ่อ เข้าสัวเข้าถาน ลงหวลงบ่อ ให้พิจารณาบ้างซิหัวใจมันเป็นยังไง ความสุขความเจริญความสมหวังต้องการทุกคน สิ่งเหล่านี้มันสมหวังหรือไม่ มันจะพาคนให้จม มันจะไม่มีธรรมออกได้นะเดี๋ยวนี มีแต่กิเลสเหยียบแหล็ก ๆ ไปที่ไหนมีแต่พวกทันสมัย ล้ำยุคล้ำสมัย ทั้งนั้นเหยียบเข้ามาในวัดในวา ดั่งที่เขาเขียนไว้ที่หน้าวัด แต่งเนื้อแต่งตัวเป็นยังไง ๆ เขาเขียนคำโคลงสวยงาม เราไม่ได้เขียนการ์ตูนติดไว้นั้นบ้าง เข้าใจไหมสวยงาม เจ้อพราไวันนี่ ฟันหน้าผากมัน ตามึงไม่มีหรือ มึงแต่งอะไรอย่างนี้ โลกเขามีหุมีตาเหมือนกันเขาไม่เห็น

แต่อย่างนี้ ว่างั้น แล้วก็ทำการดูไวนั้นด้วย เจ็ดเจ็ดอย่างนี้ใส่หน้าผากมัน อีสันดาน
 หยาบ ว่าอย่างนี้เลย พ่อแม่มีเคยแต่งมาอย่างนี้หรือแต่ก่อน ปู่ย่าตายายมีเคยแต่งมา
 อย่างนี้หรือ ทำไมมีงูตรีเก่งกว่าปู่ย่าตายายอีก อีสันพรา ว่างั้น เขียนการ์ตูนให้มัน อย่าง
 นั้นแหละมันมีตลกอยู่ในตัว

นี่ละที่ว่าพระอะไร (พระสมบัติ บุญเรืองครับ) พระสมบัติ เอ้า ลองเล่าพระสมบัติ
 บุญเรืองให้ฟังหน่อยนะ เอ้าเล่า (คือท่านมหาสมบัติ บุญเรือง วัดนรนาถฯ กรุงเทพฯ ท่าน
 เอาประวัติหลวงตาไปทำวิทยานิพนธ์ปริญญาโท ท่านพูดย่อๆ เกี่ยวกับการเทศน์ของหลวง
 ตาว่า ข้อที่ ๑ การเทศน์ของหลวงตาเหมือนคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นความ
 จริง เป็นธรรมะล้วนๆ

ข้อที่สอง มียกอุปมาอุปมัยให้เห็นภาพพจน์ด้วย

ข้อที่สาม มีตลกขบขันด้วย)

นี่ละ ว่านิสัยท่านชอบตลกขบขันนั้นแหละ พูดง่ายๆ เป็นยังไงเข้ากันได้ไหม
 เปรี๊ยะๆ เหมือนจะกัดจะฉีก วกมาป๊ีบเป็นอย่างนี้ ก็เป็นอย่างนั้น ลงมาในข้อตลก

มันเลวลงทุกวันนะเมืองไทยเรา ถ้าไม่ถือพุทธศาสนาก็ไม่ต้องสอนกันละนะ นี่พุทธ
 ศาสนาเป็นยังไง ความเลิศกับความเลวมันต่างกันยังไง เอามาเทียบกัน ความหมายว่าอัน
 นะ ให้รีบแก้ไขตัดแปลงตนเองถ้าเป็นลูกชาวพุทธที่ดีนะ สมว่าเป็นสมบัติของชาติไทยเรา
 คือ ธรรมของพระพุทธเจ้าเลิศเลอ ชาวพุทธเอามาประดับบ้าง อย่าเอาแต่สัวมแต่ถ่านมา
 โปะแข่งพระพุทธเจ้านะ ดูไม่ได้เลยเวลานี้ นี่เราพูดตามธรรมดาตามธรรมจริงๆ พูดอย่างนี้
 ไม่มีใครพูด เขาเหมือนเราเราเหมือนเขา เกรงใจเขาเกรงใจเรา แล้วพูดไม่ออก แต่ป็นแบบ
 เดียวกัน เพราะฉะนั้นมันถึงพูดกันไม่ได้

เราถึงจะเป็นสัวมเป็นถ่านเหมือนกัน เรากราบพระพุทธเจ้าตลอดเวลา นำธรรมะนี้
 มาสอนให้รู้เรื่องราวกันเสียบ้าง หลวงตาบ๊วยตายจะไม่มีใครสอนอย่างนี้ ไม่มี บอกตรงๆ
 อย่างนี้ละ ติดเขาดิตเราดิตอะไร พูดตรงๆ นี่ไม่ติด ไม่ติดอะไรเลย พูดง่ายๆ นำธรรมที่
 เลิศเลอนี้มาสอนโลกต่างหากนี่นะ เราพูดจริงๆ อาจหาญชาญชัย เลยสมมุติโดยประการทั้ง
 ปวง จึงไม่เคยสนใจว่าใครจะว่าเราดูเราต่ำ เราพูดโอ้อวดโกหกมดเท็จอะไร ว่าไปชิปาก
 หมา มันอยู่ในสัวมพวกปากหมา ลงไปแล้วมันก็ไปกินสัวมตามเดิม สนใจมันอะไร ธรรม
 พระพุทธเจ้าเป็นหมาที่ไหน คนอยากดิบอยากดีก็มาสอนกันละซิ ถ้าไม่ต้องการเสียจริงๆ
 แล้วไม่สอน และอย่ามายุ่งว่างั้นเลย พ่อ

นี่ก็ยุ่งกันทั้งวันทั้งคืน เดินหย็อกๆ ออกไปนี่ไม่ได้นะ รุ่มๆ ไรเลย เราก็ต้องมีวิชาหลายแขนงติดตัวไป ไม่งั้นไม่ได้ พอไปไม่ว่าหญิงว่าชาย คนเฒ่าคนแก่กๆ งั้นๆ พอไปนี่รุ่มเลย ว่าแต่มองเห็น รุ่มเลย เราก็มีวิชาติดตัวไป เวลานี้จะใช้วิชานี้ รุ่มมาเท่าไรเฉยเลย เฉยไม่สนใจกับใครเลย เหมือนไม่มีใคร ไปไหนรุ่มก็เฉยเลยๆ เฉยมาตลอดเลย นั่นแบบหนึ่ง แบบหนึ่งดู เบรียงๆ แล้วไป มีหลายแบบนะ พอพูดอย่างนี้ก็ระลึกถึงหนองผือไปในงานหนองผือ อันนั้นก็เหมือนกัน พอเห็นเรามากี่รุ่มๆ ก็มีลูกศิษย์ของเราหลายคนอยู่นั้นยังมารุ่มกับเขากัน รุ่มๆ มาใกล้ๆ พอไปถึงลูกศิษย์พอดีเราก็ดูว่า เป็นบ้าหรือ แล้วก็เดินเฉยเลย ฟังเสียงหัวเราะแหยๆ ป่านนี้มันหัวเราะหยุดแล้วยังพวกบ้า ไปดูซิหนองผือนะ มันหัวเราะๆ อยู่โน้น ว่าเป็นบ้าหรือ แทนที่มันจะโมโหมันยังหัวเราะแหยๆ อยู่ เราก็เดินเฉยเลย ป่านนี้มันหัวเราะหยุดหรือยังไม่รู้ หลายปีแล้วนะ มันอย่างนั้นนะพวกนี้ ไปไหนเหมือนกัน

ตอนเย็นเมื่อวานก็เดินไป จะไปหาน้องสาว มีเรื่องอะไรๆ จะไปพูด พอไปเห็นก็รุ่มๆ เลยกลับทันทีเลยไม่ไป จะพูดเรื่องอะไรๆ เราไป เลยไม่ได้เรื่องได้ราว มีแต่รุ่มๆ ไม่ทราบว่ารุ่มหาอะไร ความดีมีอยู่กับทุกคน เห็นท่านมองเห็นท่านจะกราบไหว้ก็กราบไหว้ชิ รุ่มหาอะไร ไม่เห็นมีเหตุมีผลอะไรเรื่องมารุ่ม ให้ลำบากเปล่าๆ ความดีมีอยู่กับทุกคน ถ้าเห็นท่านเป็นพยานแล้วปีระลึกถึงอรรถถึงธรรมในตัว หรือจะกราบไหว้เคารพบูชาท่านก็นึกในใจแล้วก็ธรรมดากๆ จำเป็นอะไรจะต้องมารุ่มกันๆ เกิดประโยชน์อะไร เราเทียบเหตุเทียบผลทุกอย่างนะก่อนที่จะนำมาพูด ไม่ใช่พูดด้วยทิฐิมานะ พูดความดีความเสียมีแง่หนักเบาต่างกันอย่างไรบ้าง

วันนี้ก็อินเตอร์เน็ตละมาเป็นต้นเหตุ อ่านอันนี้ยังไม่จบเลย อินเตอร์เน็ตผ่านเข้ามาในวงนี้ วงนี้เลยแตกเลยเที่ยววันนี้ละ

เรากำลังหาทองคำ จะเร่งให้ทันให้เสร็จสิ้นตั้งแต่สิ้นมีนา หรือต้นเดือนเมษา ให้เสร็จเรียบร้อยที่กำหนดไว้เนี่ย เวลานี้ทองคำขาดอยู่ ๘๓๖ กิโล ทองคำใหม่ดูเหมือนได้ ๔๐ กิโลแล้วนะ ตั้งแต่หลังมอบแล้วมานี้ ทีนี้ก็เร่งละให้ได้ตามที่กำหนด ให้จริงให้จังทุกอย่าง นี้พาพี่น้องทั้งหลายจริงจังนะ เวลานี้จริงจังมากต่อชาติไทยของเรา ที่จะอุ้มชาติ อุ้มศาสนา ขึ้นมาพร้อมๆ กัน ด้วยความรักชาติแล้วก็รักความเสียสละด้วยกัน เอาให้ได้จุดนี้ๆ จึงเรียกว่าเป็นวรรคเป็นตอนเป็นเด็ดเป็นขาด มีแต่ท้อแท้อ่อนแอ แอไปเลยไม่ได้นะ ต้องให้มีเป็นพักเป็นตอนชิ เวลาธรรมดาก็มี เวลาเล่นก็มี เวลาจริงก็มี เวลาเด็ดก็ให้มี ใช้เวลาไหน

ให้เป็นประโยชน์ในเวลานั้นๆ นี่เวลาไหนมีแต่อ่อนแอท้อแท้ จนกลายเป็นนิสัยอ่อนเปียกใช้ไม่ได้นะ

เมื่อวานนี้ก็ไปนูละแหวกแนวไปสองด้าน เราเคยช่วยเขามาตั้งแต่เราไปสร้างโรงพยาบาลให้หล่มสัก ไปดูเขาชายของอยู่ตามด้านๆ แล้วก็ดู สังเกตไปเรื่อย มีสองด้านต่อไปก็ค่อยขยับ ให้ชื่อของเขาบ้างอะไรบ้าง เขาชาย ชื่อของเขาบ้าง เอาของเขาบ้าง เล็กน้อย แจกเงินให้เต็มตัวๆ ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งสร้างตึกเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทีนี้เราเลยไปส่งของเขาเลยนะ เพราะดูประมวลมาเรียบร้อยแล้ว สองด้านตั้งแต่บัดนั้นมันจะหนักเจ็ดปีแล้วมั้ง ไปโรงพยาบาลหล่มสัก (ประมาณ ๗ ปีแล้วครับ) ประมาณ ๗ ปีเห็นจะได้

ที่สร้างโรงพยาบาลนั้นก็ใหญ่อยู่นะ ที่แรกเรากำนวณไว้ประมาณ ๑๒ ล้าน เวลาเสร็จเรียบร้อยแล้วพาเข้าไป ๑๕ ล้าน ว่าจะให้อะไรต้องมีอะไรที่จะแฝงเข้ามา ให้เรื่อย ๆ อย่างโรงพยาบาลหล่มสักนี้คำนวณไว้เรียบร้อยแล้ว ๑๒ ล้าน บทเวลาเสร็จแล้วตั้ง ๑๕ ล้านกว่า ไปที่ไหนก็เหมือนกัน ถ้าวางจุดไหนแล้วก็มีที่ให้ ๆ การขอจะแฝงเข้ามา ๆ ให้อยู่เรื่อย ๆ อย่างนั้น เวลานี้มีอยู่หกเจ็ดโรงกำลังสร้างอยู่เวลานี้ หนักมากอยู่นะเรา เพราะฉะนั้นเราจึงไม่เคยมีเงินติดตัว ไม่ได้สมกับพี่น้องชาวไทยเรามายกยอว่าหลงตาบว เป็นเศรษฐีเงิน เพราะคนเคารพนับถือมาก คนนั้นเท่านั้น คนนี้เท่านั้น อย่างนี้เอามาให้เรื่อย ๆ เห็นกันทั่วหน้า

เวลาเขามาบริจาควันหนึ่งเท่าไรเห็นกันทั่วหน้า บทเวลาเราจ่ายเช็คเขาไม่เห็น เช็คฉบับหนึ่งก็แสน ๆ ก็ล้าน ให้กับสิ่งของที่เราย่อย ๆ ไปนั้น มันเท่าไรเขาไม่ได้เห็น เขาก็มาเหมาแต่ว่าหลงตานี้มีเงิน ๆ ทีนี้เวลามันไหลออกจนกระทั่งปากทางออกกว้างกว่าทางเข้า เพราะอะไร ติดหนี้เขาก็มี คนมีจะไปติดหนี้เขาทำไม ฟังซินะ มันไม่มีถึงได้ยอมติดหนี้ด้วยน้ำใจที่จะให้ เมื่อมันไม่มี เอา ติดหนี้ไว้ก่อน ความจำเป็นนั้นเหนือหน้าเรา เพราะฉะนั้นเราถึงยอมติดหนี้ก่อน เอานี้มา อย่างนี้ละทำอะไรมีเหตุมีผลทุกอย่างนะเรา ไม่ใช่ทำสุ่มสี่สุ่มห้า ใครจะมาทำสุ่มสี่สุ่มห้ากับเราไม่ได้ เราบอกจริง ๆ นะ ต้องให้มีเหตุมีผลซิทำอะไรก็ดี

เวลานี้เรากำลังจะช่วยชาติไทยของเรา ก็เราเป็นหัวหน้าอ่อนแอได้ยังไง ต้องเข้มแข็งเพื่อชาติไทยของเรา เพื่อศาสนาเป็นสมบัติของเราอันล้ำค่าเสียด้วยนะ ให้พากันเทิดทูนด้วยความจริงจัง ด้วยความรักชาติ ความเสียสละพร้อมหน้ากัน นี่มันก็เด่นออกเมืองนอก เมืองนาความดีของเรา ถ้าความชั่วของเรามันก็เลวออก กระจายออกเหมือนกัน เวลานี้เราไม่ต้องการสิ่งเหล่านั้น เราต้องการแต่ความดีทั้งนั้น จึงต้องให้พยายามกัน แล้วมีหัวหน้าด้วย หัวหน้าก็นำศาสนามาสอนท่านทั้งหลาย ทุกแห่งทุกมุมตั้งแต่หลงตาได้นำพี่น้อง

ทั้งหลายตลอดมาจนกระทั่งปานนี้ เรายังไม่เคยคิดเห็นว่าเราผิดเราพลาดไปตรงไหน ได้มาตำหนิตัวเองว่าพาพี่น้องทั้งหลายดำเนินผิดไป ไม่มี เพราะก่อนที่จะทำอะไร ๆ ได้พิจารณาเต็มหัวอก ๆ แล้วออก ๆ ๆ ๆ จึงเป็นที่แน่ใจ ใครจะมาคัดค้านต้านทานมันไม่ฟังยิ่งกว่าความจริงที่อยู่ในใจ เข้าใจไหมล่ะ เอาอย่างนั้นละ

เราก็ไม่เคยผิดพลาดตลอดมาอย่างนี้ ความคิดอันยิ่งใหญ่ที่จะยกชาติไทยของเราที่กำลังจะจม ฟืนฟู่ขึ้นมาให้เป็นที่เคารพนับถือเสมอหน้ากันกับเมืองอื่น ๆ เขา เข้าใจไหมล่ะ ที่กล่าวว่าเมืองไทยจะอดตายจริง ๆ อย่าฝัน วังนั้นเลย ไม่อดเมืองไทย แต่ชื่อเสียงนี้ซิ มี ศักดิ์ศรีดีงามเสมอชาติอื่น ๆ เขา เราอยู่ร่วมโลกต้องให้เหมือนโลก อันนี้ที่เรารักมาก สงวนมากกับพี่น้องทั้งหลาย จึงต้องเอาจริงเอาจังทุกอย่าง จะไปอ่อนเปียก ๆ นี้โอ้ยไม่ได้นะ ต้องเอาจริงเอาจัง ถึงเวลาจริง จริง

นี้ได้พยายามสอน ทางด้านธรรมะก็สอนทุกชั้นทุกภูมิของธรรม ตั้งแต่ธรรมพื้น ๆ จนกระทั่งถึงวิมุตติหลุดพ้น ถอดจากหัวใจมาสอนเลย ไม่ได้มีสงสัยว่าผิดที่ตรงไหน แล้วผู้ใดที่จะนำไปปฏิบัติให้เป็นคติเครื่องเตือนใจ เป็นสิริมงคลแก่ตนก็ควรแล้วเวลานี้ละ ที่สอนนี้สอนไม่มีสงสัยอะไรเลย เรียกว่าแม่นยำไปเลยเทียว เพราะถอดออกมาจากหัวใจที่แม่นยำอยู่แล้ว ตั้งแต่ขณะกิเลสขาดสะบั้นลงไปนั้นตัวจอมปลอม ขาดสะบั้นลงไปแล้วมีแต่ธรรมของจริงแม่นยำตลอดเลย

นี่ก็ได้สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย ทางด้านวัตถุเราก็เห็นประจักษ์แล้ว คลังหลวงของเราก็กำลังเต็มตื้นขึ้นมา จะถึงจุดที่หมายที่เราต้องการสลิปตันสลิปล้าน นั้น แล้วที่นี้สมบัติทั้งหลายที่กระจายออกไปทั่วประเทศไทย ไม่ว่าจะภาคไหนช่วยทั้งนั้น จากเงินจำนวนที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคทุกภาค แล้วแต่ทางไหนจำเป็น ไกลไกลไม่สำคัญ สำคัญที่ความจำเป็น ถึงกัน ๆ เลย ช่วยกันได้ตลอด เป็นอย่างนี้เรื่อยมา ไม่ได้สูญหายไปไหน เรื่องเงินทองข้าวของที่หลงตาบ๊วจะมางุบงิบนี้บอกไม่มีแม้บาทหนึ่ง ไม่มี เพราะอำนาจแห่งความเมตตาครอบเอาไว้ ถึงขนาดร้องโก้ก ที่แรก เราฝังกมากนะ ร้องโก้กเพื่อเงิน ๑ บาท ๒ บาท พี่น้องทั้งหลายเธอ ร้องโก้ก เห็นแก่เมืองไทยจะจมจะว่าไง จุดลากขึ้นอย่างหนักเลย ถึงขนาดที่ว่า เอ้า จะช่วย พอร้องโก้กแล้ว คือเมืองไทยเรานี้จะล่มจมให้เห็นต่อหน้าต่อตา โถ เป็นไปได้หรือ ตั้งแต่ปู่ย่าตายายเรา พาถ่อพาพายมา ก็สงบรมเย็นมาโดยลำดับลำดา บทเวลามีลูกมีหลานหลายคนจนกระทั่งถึง ๖๒ ล้านคนจะเอาเมืองไทยนี้ให้จมทั้งหมด ปู่ ย่า ตา ยาย ให้จมไปด้วยน้ำมันเป็นไปได้หรือ นั้น

นี่แหละเหตุที่มันร้องโก้งเลย เอ้า จะช่วย ยังเหลืออยู่คำเดียวว่าถ้าหลวงตายยังไม่ตาย เมืองไทยยังจะจมไม่ได้ยังคำเดียวเท่านั้นละ มีแต่ว่า เอ้า จะช่วย เรียกว่าเต็มหัวใจแล้วนะ นั่น เพราะฉะนั้นอะไรจึงต้องเอาให้เต็มเหนี่ยวๆ อ่อนไม่ได้เลย ถ้าเป็นอรรถเป็นธรรมแล้ว ฟุ้งๆ อะไรที่ไม่เป็นอรรถเป็นธรรมมานี้ขาดสะบั้นไปเลย ไม่มีคำว่ากลัวว่ากลัวกับสิ่งใด เอาธรรมออกหน้าๆ แล้ว ไม่เคยขย่ะเขยงกับสิ่งใดเลย นี่ก็ปฏิบัติอย่างนี้เรื่อยมาจนกระทั่ง ปัจจุบันนี้ ต่อชาติต่อศาสนาตั้งแต่วันเราก้าวออกเดิน ทั้งชาติทั้งศาสนาก้าวเดินไปเรื่อยๆ อะไรขัดข้องตรงไหน เอ้า เอาเลยๆ เรื่อยมาอย่างนี้

นี่ก็ถึงวาระแล้วที่จะประกาศปิดโครงการของเรา ซึ่งตั้งมาได้ ๕ ปี ๖ ปีนี้แล้ว วันที่ ๑๒ เมษายน ก็คิดว่าจะเอาวันนั้นเป็นวันสุดท้ายแห่งการช่วยชาติของเรา วันเปิดก็วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๑ หรือไง ที่วันนี้ปิดก็จะเอาวันนั้น เมษายนขำหน้านี้ จึงรวบรวมกำลัง วังชา ความรักชาติ ความเสียสละของพี่น้องทั้งหลายให้มาสู่จุดสมมัทสมหมายเต็มตาม ความมุ่งหวัง คือทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์ ๑๐ ล้าน พอใจ ปิดแล้วจะก้องออกเลย ละที่นี้ พี่น้องชาวไทยเราปิดโครงการช่วยชาติช่วยตัวเอง ได้เปิดเผยขึ้นมาแล้ว ปิดๆ นั้น ปิดเพราะเหตุไร จะบอกให้ทุกสิ่งทุกอย่างให้เรียบร้อยทุกคน กรุณาทราบกันตามนี้นะ เอา ละเอาแค่นี้เป็นพัก ๆ ไปละวันนี้ แล้วมีอะไรอีกละ

โยม วันนี้มีกิจนิมนต์เทศน์ บ่าย ๓ โมง

หลวงตา เอ้า วันนี้เหรอ

โยม ครับ หอประชุมโรงเรียนเพ็ญพิทยาคม อำเภอเพ็ญ อุดรธานีครับ

หลวงตา เนี่ย อุดรเหรอ วันนี้เหรอ

โยม วันนี้ครับ บ่าย ๓ โมงครับ

โยม อยู่วัดพระธรรมวิสุทธิมงคลเจ้าคะ

หลวงตา เอ๋ อยู่ไหน วัดพระธรรมวิสุทธิมงคล

โยม อยู่ทางเข้าบ้านด่านเจ้าคะ

หลวงตา นั่นซิ มันมีชื่ออย่างไรมาเกี่ยวกับเรา หรือใครสร้างวัดที่ไหนเมื่อไร

โยม หลวงปู่สี สร้างให้คะ

หลวงตา ใครเป็นสมภารอยู่นั้นนะ วัดธรรมวิสุทธิมงคล

โยม ท่านพรหมเจ้าคะ

หลวงตา คงจะเคยอยู่วัดนี้ละมัง พระวัดนี้มันน้อยเมื่อไร ทั่วทุกภาคออกจากวัดนี้

สรุปทองคำและดอลลาร์ วันที่ ๒ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๑๙ บาท ๖ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๔๑๕ ดอลลาร์ ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๙,๑๒๕ กิโล ดอลลาร์ที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๘,๘๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ ทองคำ และดอลลาร์ที่ได้เพิ่มหลังจากมอบคลังหลวงแล้วเมื่อวันที่ ๒๖ ที่ผ่านมานี้ ทองคำได้ ๔๑ กิโล ๒๕ บาท ๙๘ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๖๖,๘๙๓ ดอลลาร์ รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด หมายถึงที่เข้าแล้วและยังไม่ได้เข้าร่วมกัน ทั้งหมดได้ ๙,๑๖๖ กิโล ยังขาดอยู่อีก ๘๓๔ กิโล จะครบจำนวน ๑๐ ตัน ซึ่งกำหนดไว้แล้ว รวมดอลลาร์ที่ได้แล้วทั้งหมด ได้ ๘,๘๖๖,๘๙๓ ดอลลาร์ ยังขาดอยู่อีก ๑,๑๓๓,๑๐๗ ดอลลาร์ จะครบจำนวน ๑๐ ล้านดอลลาร์ กรุณาทราบตามนี้นะ

อันนี้เวลานี้มันมัดอยู่ในคอของเราทุกคนนะ อย่าว่าเราเป็นอิสระ โชอันนี้มัดคออยู่ทุกคนๆ โชหลวงตาบ๊วนี้อันหนึ่ง ยืดยาวไปมัดคอทั้งหมดเข้าใจไหม เมื่อวานนี้ขาดบาทขาดตาเต็ง วันนี้โชมาแล้ววันนี้มัดคอหมดเข้าใจหรือ เราเป็นอิสระหรือ วันนี้ไอ้ปุ๊กก็ไปไหนกูจะมัดคอมันอีกทีหนึ่ง มามัดแต่เรา ไอ้ปุ๊กก็ปล่อยตัวไม่ได้นะ ต้องถูกมัดอีกเหมือนกันนะ พวกกันจำเอาไว้ นี่ละโชของพวกเขาที่ยังมัดอยู่นี้ เอ้า เปลื้องโชออกให้ได้ เปลื้องโชออกให้ได้ ๑๐ ตัน ให้ได้ ๑๐ ล้าน นี่ละเปลื้องโชออกหมดเลย เอาละ เท่านั้น

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com